Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

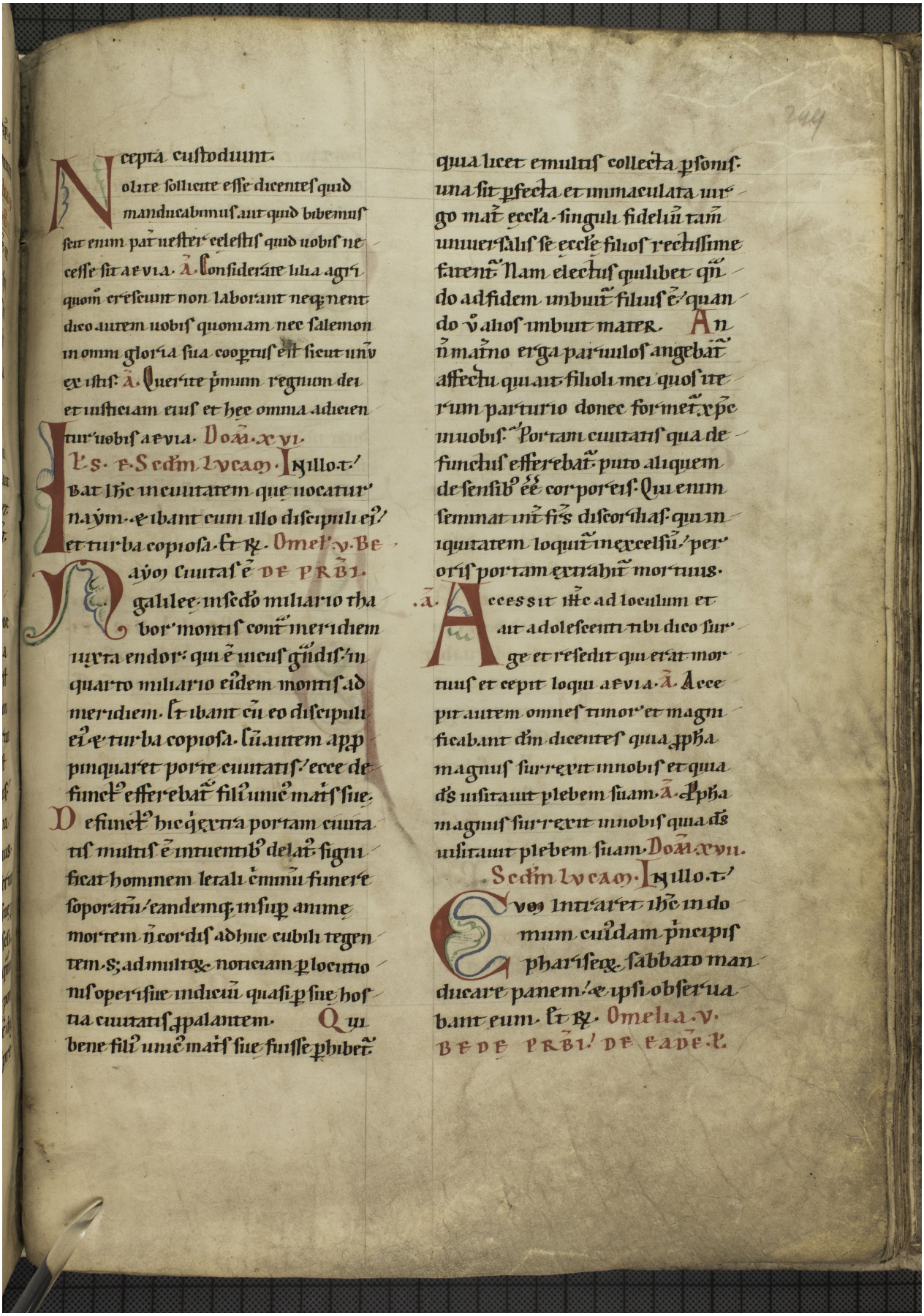

Nepta custodiunt.
olite solliciti esse dicentes quid
manducabimus aut quid bibemus
scit enim pat uester celestis quid uobis ne
cesse sit ae uia. ℣. Considerate lilia agri
quom crescunt non laborant neq; nent
dico autem uobis quoniam nec salemon
in omni gloria sua cooptus est sicut unu
ex istis. ℣. Querite primum regnum dei
et iusticiam eius et hec omnia adicien
tur uobis ae uia. Doñ. xvi.
L. s. r. Sedm lucam. In illo t.
Bat ihc in ciuitatem que uocatur
nayim. et ibant cum illo discipuli ei
et turba copiosa. Et ℟. Omel. v. Be
Nayn ciuitas est de prbi.
Galilee in secundo miliario tha
bor montis cont meridiem
iuxta endor. qui est uicus gnidis in
quarto miliario eidem montis ad
meridiem. Et ibant cum eo discipuli
ei et turba copiosa. Cum autem app
pinquaret porte ciuitatis ecce de
functus efferebat filius unicus matris sue.
Defunctus hic extra portam ciuita
tis multis est inuentus delat signi
ficat hominem letali omnium funere
soporatum eandemq; insup anime
mortem in cordis adhuc cubili regen
tem. s; ad multos noticiam plocimo
nis operis sue indicium quasi p sue hos
tia ciuitatis ppalantem. Qui
bene filius unicus matris sue fuisse phibet.
quia licet emultis collecta psonis
una sit pfecta et immaculata uir
go mater ecclia. singuli fidelium tam
uniuersalis se ecclie filios rectissime
fatentur. Nam electus quilibet qn
do ad fidem imbuitur filius est. quan
do a alios imbuit mater. An
in maiino erga parulos angebatur
affectu qui ait filioli mei quos ite
rum parturio donec formetur xpe
in uobis. Portam ciuitatis qua de
functus efferebatur puto aliquem
de sensibus esse cor poreis. Qui enim
semmat inter fres discordias. qui in
iquitatem loquitur in excelsum per
oris portam extrahitur mortuus.
℣. Accessit ihc ad loculum et
ait adolescenti tibi dico sur
ge et resedit qui erat mor
tuus et cepit loqui ae uia. ℣. Acce
pit autem omnes timor et magni
ficabant dm dicentes quia ppha
magnus surrexit in nobis et quia
ds uisitauit plebem suam. ℣. Ppha
magnus surrexit in nobis quia ds
uisitauit plebem suam. Doñ. xvii.
Sedm lucam. In illo t.
Cum intraret ihc in do
mum cuidam principis
pharisei sabbato man
ducare panem. et ipsi obserua
bant eum. Et ℟. Omelia. v.
Bede prbi. de eade. l.